

Tulilind / Šahrazad

 TALLINK

teatri peatoetaja

152. hooaeg

IGOR STRAVINSKI JA NIKOLAI RIMSKI-KORSAKOV

Tulilind / Šahrazad

BALLETIÖHTU KAHES OSAS ÜHE VAHEAJAGA

IGOR STRAVINSKY AND NIKOLAI RIMSKY-KORSAKOV

Firebird / Scheherazade

BALLET EVENING IN TWO PARTS WITH ONE INTERMISSION

LAVASTAJA JA KOREOGRAAF / DIRECTOR AND CHOREOGRAPHER

RICARDO AMARANTE (BRASIIILIA / BRAZIL)

MUUSIKAJUHT JA DIRIGENT / MUSICAL DIRECTOR AND CONDUCTOR RISTO JOOST

KUNSTNIK / SET AND COSTUME DESIGNER RENÊ SALAZAR DAVID (BRASIIILIA / BRAZIL)

VIDEOKUNSTNIK / VIDEO DESIGNER ALYONA MOVKO

VALGUSKUNSTNIK / LIGHTING DESIGNER TÕNIS JÄRS

DIRIGENT / CONDUCTOR TAAVI KULL VÕI/OR MARTIN SILDOS

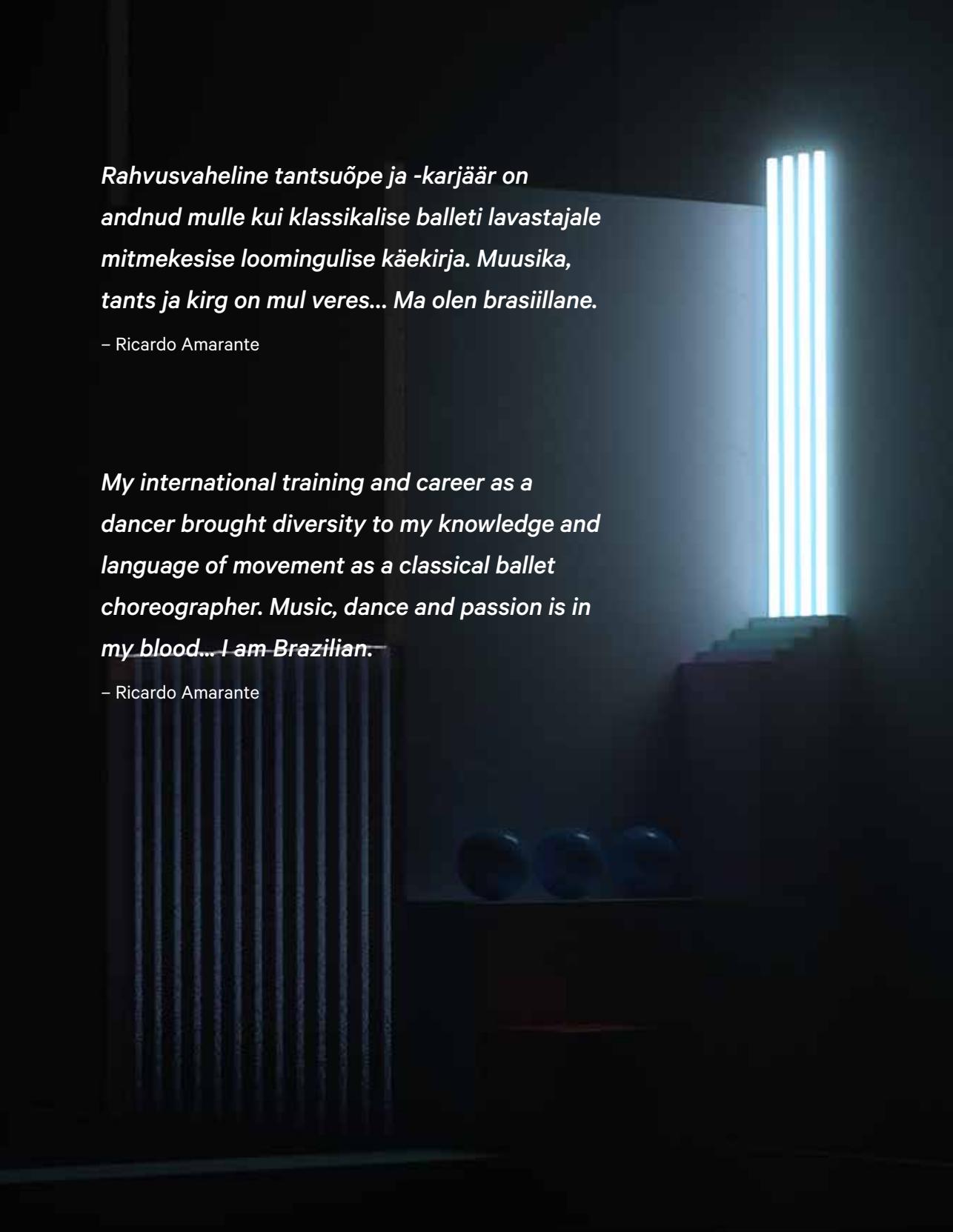
DRAMATURG / DRAMATURGE EDSON ARTUR MACHADO JR (BRASIIILIA / BRAZIL)

REPETIITORID / REPETITORS ADRIAN MARCOS BECERRA ALVAREZ, JELENA KARPOVA

INSPITSIENT / STAGE MANAGER ÜLLE TINN VÕI/OR MEELIS HANSING

ESIETENDUS 26. MÄRTSIL 2022 VANEMUISE SUURES MAJAS

PREMIERE MARCH 26TH 2022 IN THE VANEMUINE GRAND BUILDING

*Rahvusvaheline tantsuõpe ja -karjääär on
andnud mulle kui klassikalise balleti lavastajale
mitmekesise loomingulise käekirja. Muusika,
tants ja kirg on mul veres... Ma olen brasiillane.*

– Ricardo Amarante

*My international training and career as a
dancer brought diversity to my knowledge and
language of movement as a classical ballet
choreographer. Music, dance and passion is in
my blood... I am Brazilian.*

– Ricardo Amarante

Osades / Cast

Šahrazad / Scheherazade

Sultan Šahrijar / Sultan Schahryar **Alexander Germain Drew** või/or **Silas Stubbs**

Sultani vend / Sultan's brother **Alain Divoux**

Šahrazad / Scheherazade **Sayaka Nagahiro** või/or **Maria Engel**

Väravahoidja / Gate keeper **Silas Stubbs** või/or **Bleiddian Bazzard**

Kuldne ori / Golden slave **Gus Upchurch** või/or **Alexander Germain Drew**

Valvurid / Guards **Josef Jagger, Ben Newman, Matthew Jordan, Giorgi Koridze**

Konkubiinid / Concubines **Yukiko Yanagi, Hayley Blackburn, Olivia Lenssens, Emily Ward, Laura Quin, Mirell Sork, Georgia Toni Hyrkäs, Alexandra Foyen, Jade Ann O'Leary, Gisella Assunta Razzino, Selma Strandberg, Külli Reinkubjas**
Orjad / Slaves **Yuta Irikura, Gerardo Avelar, Willem Houck, Colby Samuel Louis Catton, Bradley Howell, Bleiddian Bazzard, Benjamin Kyprianos**

Tulilind / Firebird

Diktaator Agom / Dictator Agom **Alexander Germain Drew** või/or **Willem Houck**

Flora, Tulilind / Firebird **Hayley Blackburn** või/or **Yukiko Yanagi**

Baso **Alain Divoux** või/or **Gus Upchurch**

Rahvas / People **Maria Engel, Alexandra Foyen, Olivia Lenssens, Sayaka Nagahiro, Emily Ward, Selma Strandberg, Mirell Sork, Georgia Toni Hyrkäs, Laura Quin, Jade Ann O'Leary, Silas Stubbs, Bleiddian Bazzard, Colby Samuel Louis Catton, Yuta Irikura, Bradley Howell, Gerardo Avelar, Benjamin Kyprianos, Willem Houck, Josef Jagger, Matthew James Jordan, Ben Newman**

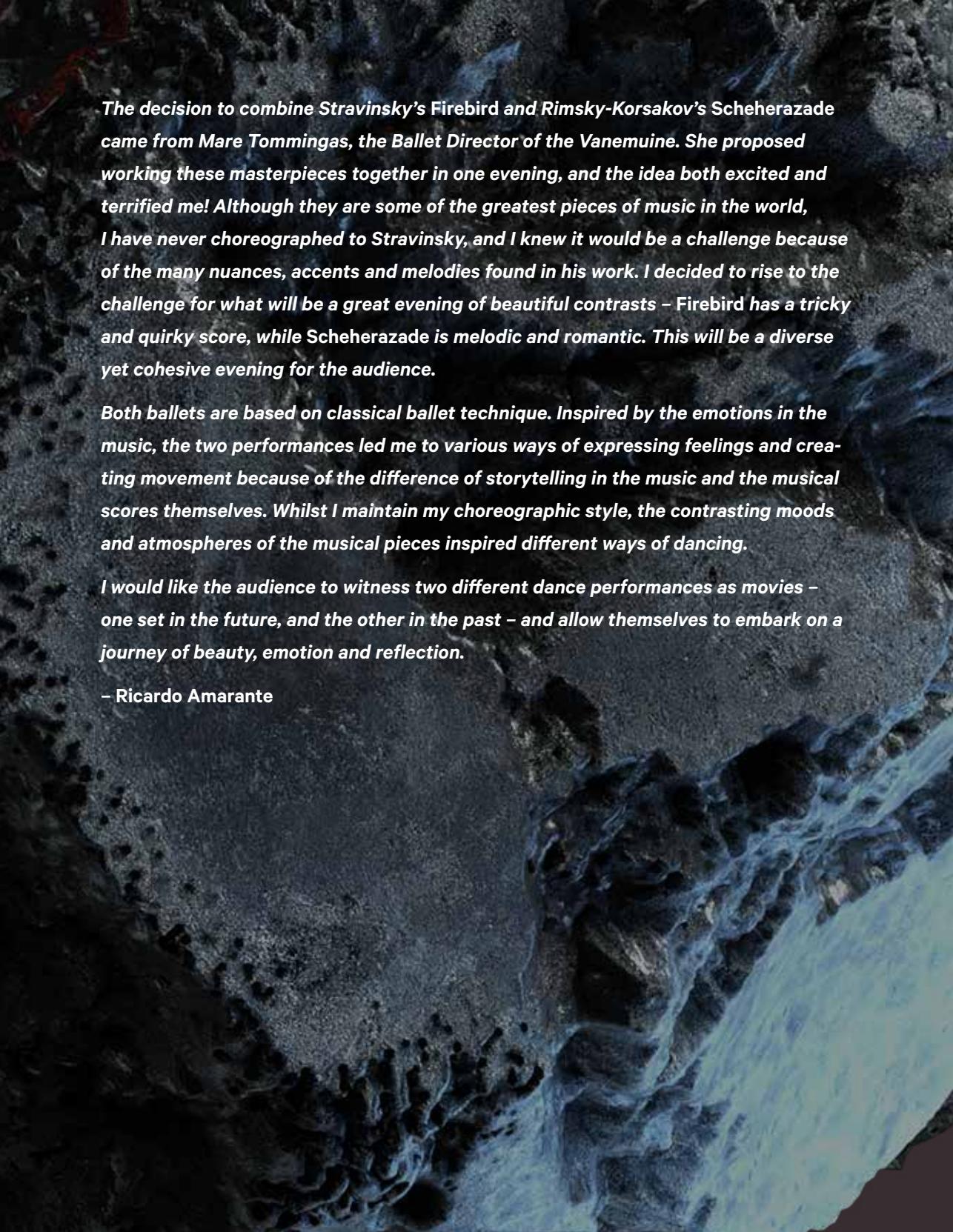
Vanemuise sümfooniaorkester / Vanemuine Symphony Orchestra

Stravinski „Tulilinnu“ ja Rimski-Korsakovi „Šahrazadi“ ühendamise mõttel tuli Vanemuise teatri balletijuht Mare Tommingas. Ta tegi ettepaneku need kaks meistriteost koos ühel öhtul ette kanda ja see idee oli minu meelest nii vaimustav kui ka hirmutav! Kuigi tegu on kindlasti maailma muusikavaramu paremikku kuuluvate teostega, ei ole ma kunagi varem Stravinski muusikale koreografiat loonud ning teadsin, et tema loomingu rikkalikud nüansid, aktsendid ja meloodiad teevad sellest paraja proovikivi. Otsustasin väljakutse vastu võtta ja luua kauneid kontraste täis suurepärase öhtu – „Tulilinnu“ partituur on keeruline ja omapärane, „Šahrazad“ on aga meloodiline ja romantiiline. Publiku jaoks saab sellest öhtu, mis on korraga mitmekesine ja sidus.

Mõlema balleti aluseks on klassikaline balletitehnika. Muusikas sisalduvad emotsioid inspireerisid mind mitmel eri moel tundid väljendama ja liikumist looma, kuna loojutustamine muusikas ja partituur ise on mõlema teose puhul erinev. Kuigi säilitasin oma koreograafikäekirja, inspireerisid teoste vastandlikud meeolelud ja õhustikud mind erinevaid liikumisviise kasutama.

Soovin, et publik näeks kahte erinevat tantsuetendust filmidena – ühe tegevus toimub tulevikus ja teise oma minevikus – ning lubaks endal kanduda ilu, emotsioonide ja mõtiskluse rännakule.

– Ricardo Amarante

The decision to combine Stravinsky's Firebird and Rimsky-Korsakov's Scheherazade came from Mare Tommingas, the Ballet Director of the Vanemuine. She proposed working these masterpieces together in one evening, and the idea both excited and terrified me! Although they are some of the greatest pieces of music in the world, I have never choreographed to Stravinsky, and I knew it would be a challenge because of the many nuances, accents and melodies found in his work. I decided to rise to the challenge for what will be a great evening of beautiful contrasts – Firebird has a tricky and quirky score, while Scheherazade is melodic and romantic. This will be a diverse yet cohesive evening for the audience.

Both ballets are based on classical ballet technique. Inspired by the emotions in the music, the two performances led me to various ways of expressing feelings and creating movement because of the difference of storytelling in the music and the musical scores themselves. Whilst I maintain my choreographic style, the contrasting moods and atmospheres of the musical pieces inspired different ways of dancing.

I would like the audience to witness two different dance performances as movies – one set in the future, and the other in the past – and allow themselves to embark on a journey of beauty, emotion and reflection.

– Ricardo Amarante

Sisukokkuvõtted / Synopses

Šahrazad

Iidse Pärsia sultan Šahrijar naudib oma konkubiinide ja imekauni ning suurepärasest jutuvestjast lemmiknaise Šahrazadi seltskonda. Sultani kade vend veenab valitsejat, et tema naine Šahrazad ei ole talle truu ning teeb ettepaneku lavastada jahiretk. Kui sultan oma kaas-konnaga lahkub, näevad konkubiinid võimalust – nad meelitavad värvahoidjat kingituse ja komplimentidega, et too värvavad avaks, ent värvahoidja keeldub. Šahrazad aga teab, et värvahoidja on temasse kõrvuni armunud ning laseb käiku oma võrratud jutuvestmis- ja võrgutusoskused ning värvahoidja lasebki vangid vabaks.

Haaremis algab hullumeelne bakhanaal. Piduliste ehmatuseks jõuab aga sultan jahiretkelt varakult tagasi ning jagab vihase ja vaatepildist šokeerituna tapmiskäsk. Värvahoidja jälgib seda hirmsat vaatepilti eemalt. Kui iga viimne kui hing on surmatud, jõuab kätte Šahrazadi kord, kes sultanilt halastust anub. Sultan vend aga ässitab valitsejat Šahrazadi tapma. Sultan, naise ja venna poolt petetud, surmab meeltesegaduses oma venna.

Šahrazad näeb seda traagikat ning tunnetab, kui tühine on elu ja näeb loos ka iseendal süüd. Ta palub valitsejalt samuti surma. Sultan köhkleb ja nii kasutab värvahoidja oma võimalust ning tapab sultani.

Värvahoidja tunnistab viimaks Šahrazadile oma armastust, ent juba jõuab kätte hommik ning katkeb ka jutulöng...

Scheherazade

Shahriyar, the Sultan of ancient Persia, is enjoying the pleasures and entertainment of his concubines and favourite wife Scheherazade, a beautiful woman and great storyteller. His envious brother insinuates that Scheherazade is unfaithful and suggests they pretend to go on a hunting trip. As soon as the Sultan and his brother have departed, the concubines bribe the Gate Keeper with gifts and flattery to unlock the gates, but he refuses. Knowing he is deeply in love with her, Scheherazade uses her story-telling talents and seduction to convince the Gate Keeper to set the prisoners free.

Their release sparks a frenzied bacchanalia within the harem. To everyone's surprise, the Sultan returns early and, in a rage from what he is seeing, orders that all be killed. The Gate Keeper watches in a state of shock from outside the gates. When all others have been killed and only Scheherazade remains, she begs for the Sultan's forgiveness. His brother furiously entreats him to kill Scheherazade. In the heat of the moment, the Sultan, feeling betrayed by his brother and wife, kills his brother in a state of confusion.

Scheherazade, in a moment of despair after witnessing this tragedy, realises the futility of life and feels guilty of her actions. She begs the Sultan to kill her. The Sultan, reluctant in his actions towards Scheherazade, is killed by the Gate Keeper, who seizes the moment.

The Gate Keeper finally declares his love for Scheherazade but the morning is near and so we have to continue our story tomorrow...

Tulilind

Aastaid peale üleilmset katastroofi on elus vaid väike kogukond inimesi. Seda kogukonda juhib teadlane Agom.

Agomi visiooni tulevikumaailmast aitavad teostada tema toetajad Flora ja Baso. Nende kolme välja töötatud ühiskonnamudel võimaldaski inimkonna päästmist – sellesse viimesse kogukonda oli lubatud vaid väljavalitud.

Flora ja Baso aga ei nõustu täielikult oma liidriga ning tunnevad, et sellest uuest ühiskonnast võiksid kasu saada kõik. Flora ja Baso sidet ja koostööd nähes tunneb Agom, et tema elust on midagi puudu, midagi erilist ja ainukordset, mis on olemas Floral ja Basol – tõeline armastus ja partnerlus.

Agom leiab viisi, kuidas inimesi tuleolenditeks ehk tulilindudeks muundada ja endale allutada. Agom muudabki Flora tuleolendiks. Baso, kaotanud oma armastatu Agomi kapriisidele ja ahnusele, kutsub rahvast diktaatori vastu üles töusma. Agom langeb iseenda töö ohvriks ning temagi moondub kohutavaks tuleolendiks.

Rahvas jõuab selgusele, et ainus, kes toimuvat päästa suudaks, on ülla südamega Flora, kes teab, et hea ja kurja vahelise võitluse lõpetamiseks peab tema ise Agomile vastu astuma.

Baso on juba leppinud, et kaotab oma naise, kuid näeb siis ootamatult Flora taassündi, Agom aga leiab oma lõpu väikese, ent võimsa rahva käe läbi.

Flora saab teise võimaluse. Ta on nüüd tõeline tulilind, tema ülesandeks on tuua maale röömu ning luua kõigile võrdsed võimalused, sest kõik väärivad õnnelikku elu. Koos Baso ja rahvaga alustatakse järgmist peatükki ühiskonna ajaloos, kus diktaatorid ei saa võimu haarata. Selle eest hoolitseb Flora, tulilind.

Firebird

Years after an event leading to worldwide devastation, a small society with very few inhabitants has risen again, instructed and governed by one of their men, Agom, a leading technologist.

Helping him are a couple of supporters, Flora and Baso, who have contributed to the survival of mankind by establishing an elite society that only admits deserving people.

Flora and Baso nevertheless still fight for everyone to benefit from this special society, because unlike their leader they want a better place for all. Agom, seeing Flora and Baso work together, feels that he lacks something, something special like there is between Flora and Baso: true love and companionship.

It is then that Agom develops a way to transform a being into a powerful creature: a fire bird. Agom transforms Flora into his own bird of fire. The inhabitants, spurred on by Baso, who has lost his love for the whims and greed of his leader, turn against Agom. He falls victim to his own work and also transforms into a horrible creature of fire.

The inhabitants come to the conclusion that the only person who might be able to help them is Flora, who knows that in order to defeat evil and let good win, she herself must defeat Agom.

Baso, sad at the thought that he has lost his wife, is surprised by the rebirth of his love Flora, unlike Agom, who burned away to nothing through the hand of a small but mighty people.

Flora is given a second chance, she has been reborn as the fire bird that will bring the world true happiness and give everyone equal opportunities, because everyone deserves to be there. Together they start a new chapter in their society, where dictators can't seize power. Flora will make sure of that.

Kujunduse loomine on uurimisprotsess, mis hõlmab paljusid otsuseid, millest mõned tehakse teadlikult, teised aga instinktiivselt. Sellega kaasneva sõnumi jagamiseks kutsun publikut teadvastama neid valikuid, mida visuaalse kujunduse loomisel tehti.

„Šahrazadis“ kasutasin kostüümides nahavärvi toone. Selle eesmärk on anda edasi tantsijatest kiirgavat erootikat. Teisalt kasutatasin värvide muutust soojema veretooni suunas nende meeste kostüümides, kes võiksid tõenäolisemalt julmalt käituda.

„Tulilinnus“ toimub kiire kostüümivahetus, mis peaks publikule eriti mõjuva mulje jätmra. Lahenduste leidmine otse publiku silme ees toimuvatele trikkidele on alati paras proovikivi. Lavastuse arenedes vahetab kogu trupp kostüüme, liikudes tumedatest toonidest heledamate ja kergemate värvide, kangaste ja kontseptsioonide poole.

Joont peetakse kõige lihtsamaks kujunduseelemendiks. See ühendab kahte punkti, kuigi võib lisada ka rohkem punkte, ilma et see keerulisemaks muutuks. Siin kasutasin joont kogu tema lihtsuses selleks, et projektsioonikunstiga hakkama saada. Pretensiöonitu dekoratsioonina on kasutusel vaid üks kangasiil. Voolavuse tõttu saab seda kasutada öhtu mõlema osa dekoratsioonina, vaheajal muudetakse lihtsalt kanga asendit. Kujunduse tõhusus tuleneb sellest, et dekoratsiooni muudetakse, näidates laval kahte eri kujundit, mille tõttu samad jooned näevad kahe osa ajal välja erinevad.

- René Salazar, lava- ja kostüümikunstnik

Design is a deduction process which involves many decisions, some conscious, some instinctive. In order to disclose the message that comes with it, I invite the audience to be aware of the choices made for the visual display during the performance.

In Scheherazade, the costumes were designed to have skin-colour shades. The aim is to represent the eroticism emanating from the dancers' actions. On the other hand, the change of colours, moving towards a warmer blood hue, is used for the men, who are more likely to perpetrate brutality.

For Firebird, there is a double quick-change which is designed to have a particular impact on the audience. It is always challenging to find solutions to tricks happening in an open stage time performance. The whole group, as the dance evolves, have costume changes leading from dark to something lighter in terms of colour, fabric and concept.

A line is considered the simplest element of design. It connects two points, even though more points can be added without making it more complex. A line, as simple as it can be, is designed here to cope with the projection art. A sole cloth was devised to serve as an unpretentious set. Due to its fluidity, both choreographies will have the same set, whose position will change during the intermission. The effectiveness of the design stems from the fact that the set will be changed, displaying two different shapes on stage, making the same lines look different in both of the performances.

- Renê Salazar, set and costume designer

Igor Stravinski „Tulilinnu“ ja Nikolai Rimski-Korsakovi „Šahrazadi“ saamisloost

Ballett „Tulilind“ kuulub Igor Stravinski (1882–1871) esimesse, nn vene loomeperioodi (aastad 1907–1920), mil tema loomingut mõjutasid tugevalt vene folkloor ja rahvamuistendid. Stravinski läbimurdeteoseks kujunenud ballett valmis kuulsa vene impressaario Sergei Djagilevi (1872–1929) tellimusel. Alates 1907. aastast hakkas Djagilev korraldama ooperi- ja balletietendusi Pariisis, mida hakati kutsuma Vene hooaegadeks. Ühtlasi hakkas Djagilev oma ballettitrupi Les Ballets Russes tarbeks tellima uusi originaalteoseid, mille tulemusena sündis mitu maailma-klassika kullafondi kuuluvat taiest. Üheks Djagilevi ideeks oli ballett vene rahvamuusika alusel. Sattunud kuulama tol hetkel alles noore helilooja Stravinski orkestrifantaasiat „Ilutulestik“ (1908), avastas Djagilev Stravinski näol ideaalse ballettimuusika looja. Balleti sündmustiku keskmes olid vene rahvajutud Surematust Kaštšeist, Ivan-Tsareevitšist ja Tulilinnust. Stravinski pühendas teose oma õpetaja Nikolai Rimski-Korsakovi pojale Andreile, sest balleti komponeerimine toimus suuresti Rimski-Korsakovide suvilas.

Libreto põhiautoriks, koreograafiks ja meespeaosatäitjaks oli teine vene balletikuulsus Mihhail Fokin, Tulilinnu osas hiilgas Tamara Karsavina, tähelepanu äratasid ka Aleksandr Golovini imposantsed dekoratsioonid ning Léon Baksti idamaise hõnguga kostüümid.

Mihhail Fokin kirjutab oma meenutustes: „Sel hetkel puudus vene temaatikal või vene folklooril põhinev ballett. Hakkasime koos Djagileviga otsima süzeed. Vene muinasjuttude paremad teosed olid juba leidnud tee ooperilavale, peamiselt Rimski-Korsakovi ooperites. Seni oli kasutamata vaid tulilinnu motiiv, mis sobis imeliselt balleti jaoks. Sulatasin kokku mitmeid vene rahvajutte ja koostasin nende põhjal libreto.“

Balleti helilooja ning koreograaf olid tihedas koostöös. „Näitasin talle stseenete ette,“ on Fokin kirjeldanud enda ja Stravinski loomingulist protsessi. „Mäletan, kuidas ta pakkus mulle kaunist vene melodiat Ivan-Tsareevitši väljaaste muusikaks ja kuidas palusin teda mitte esitada kogu melodiat korraga, vaid Ivani ilmudes tarale, uudistades võluiaia imesid ja hüpates taralt, mõne noodiga üksnes vihjata teemale. Stravinski mängis. Ma kujutlesin Tsareevitšit. Ronisin pianiiinole, hüppasin sellelt maha, köndisin hirmunult ringi vaadates oma kabinetis...“

Djagilevi poolt Pariisis loodud vene ballettitrupi Les Ballets Russes' poolt ette kantud „Tulilind“

esietendus sensatsioonilise menuga 25. juunil 1910 Pariisi Grand Opéra teatris, etendusel viibisid mitmed kuulsad heliloojad (Maurice Ravel, Claude Debussy) ja kirjanikud (Marcel Proust, Paul Claudel), kunstnikud ja teatraalid.

„Tulilinnu“ edust tiivustatud Stravinski pöörduski mõneks ajaks balletimuusika poole: peatselt komponeeris ta muusika balettidele „Petruška“ (1911) ning „Püha kevad“ (1913).

„Tulilinnu“ muusika põhjal kirjutas Stravinski aastatel 1911, 1919 ja 1945 veel kolm orkestrisüiti.

Stravinski „Tulilinnu“ on hiljem lavale toonud mitmed maailmakuulsad koreograafid, teiste seas George Balanchine, Jerome Robbins, Aleksei Ratmanski. Eestis on seda teost lavastanudkahel korral Rahvusooper Estonia: 1982. aastal Mai Murdmaa ning 2014. aastal Attila Egerházi koreograafias.

Nikolai Rimski-Korsakov (1844–1908) oli jõudnud 1880ndate teisel poolel loomingulisse kriisi, professuur Peterburi konservatooriumis ja muud ühiskondlikud ülesanded olid röövinud aja iseseisva heliloominguga tegelemiseks. 1888. aasta suvel sai ta võimaluse veeta suvepuhkus Peterburi lähedases suvilas, kus ta otsustas realiseerida ammuse idee kirjutada sümfooniline teos, mis oleks inspireeritud araabia muinasjutukogumikust „Tuhat üks ööd“. Neid lugusid ümbritseb karmivõitu raamjutustus – julm kuningas naitub igal öhtul uuesti, hommikul aga surmab oma abikaasa. Kui kuningas abiellub vesiiri targa tütre Šahrazadiga, õnnestub viimasel oma elu säilitada, sest jutustab kuningale igal öhtul loo, mille koidiku saabudes pooleli jätab. Algsest andis helilooja kõigile süidi neljale osale pealkirja: „Meri ja Sindbad laev“, „Kalandari printsi jutustus“, „Tsareevitš ja tsaarinn“ ning „Pidu Bagdadis“. Hiljem ta siiski loobus neist, jättes iga osa täpsema tõlgendamise kuulaja hooleks, põhjendades seda nii: „„Tuhande ja ühe ööga“ tekib igaühel oma ettekujutus idamaadest ja muinasjutulistest imedest. Peale selle, nii mõnedki muusikalised detailid vihavad, et kõik need lood on jutustatud ühe inimese poolt, kelleks on Šahrazad.“

Rimski-Korsakovi sümfooniline süit „Šahrazad“ jätkab idamaade teemat vene muusikas, millele oli aluse pannud Mihhail Glinka ooper „Ruslan ja Ludmilla“.

„Šahrazad“ on helilooja tuntuim orkestriteos, mis valmis 1888. aastal vähem kui kuu ajaga ning tuli helilooja enda dirigeerimisel esiettekandele Peterburis sama aasta oktoobris.

1910. aastal lavastas Mihhail Fokin süidi muusikale samanimelise baletti, mida Vene hoo-aegade raames esitati esmakordselt 4. juunil 1910 Pariisi Grand Opéra teatris. Suurejoonelise

lavakujunduse ja ebamaised kostüümid kavandas Léon Bakst, peaosad olid oma ajastu balletikuulsuste Ida Rubinsteini ja Vatslav Nižinski kanda. Sensatsiooniliselt mõjus ka balleti varjamatu erootilisus, mis poleks sel ajal saanud publiku ette tulla tunduvalt konservatiivsemal Venemaal. Kuni tänaseni püsib see teos menukana maailma balletilavadel, seda nii Fokini koreograafia rekonstruksioonina kui uute originaalversioonidena. Lisaks on Rimski-Korsakovi südist tehtud jazz-, rock- ning pop-stiilis töötlusi ja seda on kasutatud paljude filmide heliribades.

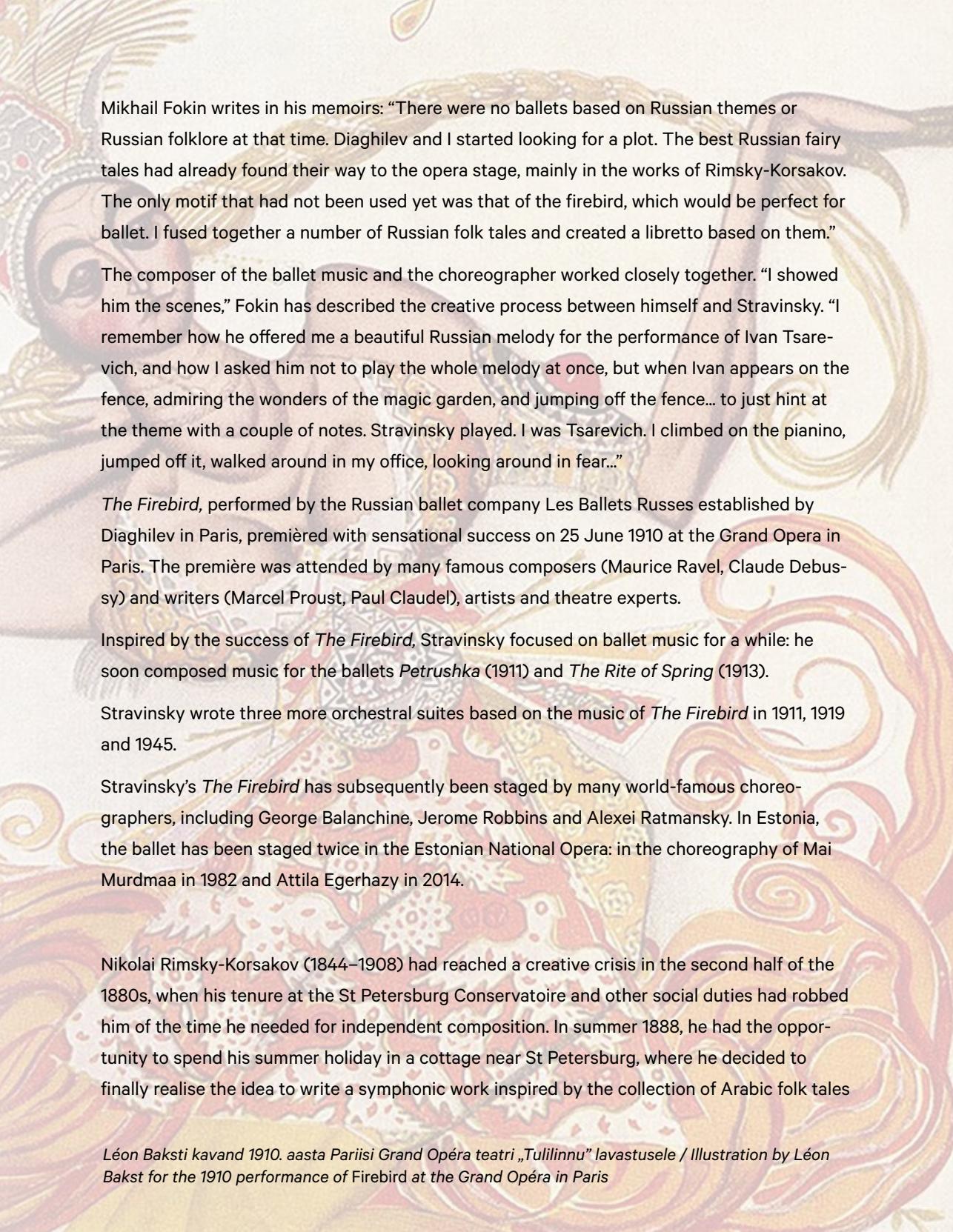
Eestis on seda teost varem balletiversioonis esitatud Vanemuises 1951. aastal, lavastajaks oli Ida Urbel.

About the creation of *Firebird* by Igor Stravinsky and *Scheherazade* by Nikolai Rimsky-Korsakov

The ballet *Firebird* belongs to the first, so-called Russian period (1907–1920) of Igor Stravinsky (1882–1871), when his work was strongly influenced by Russian folklore and folk tales.

Stravinsky's breakthrough ballet was commissioned by the famous Russian impresario Sergei Diaghilev (1872–1929). In 1907 Diaghilev began to organise opera and ballet performances in Paris, which were named the Russian Seasons. Diaghilev also began commissioning new original works for his ballet company Les Ballets Russes, which resulted in several works that have become world classics. One of Diaghilev's ideas was a ballet based on Russian folk music. After listening to *Fireworks* (1908), the fantasy for orchestra written by Stravinsky, who was still a young composer at the time, Diaghilev discovered the perfect creator of ballet music in Stravinsky. The ballet focuses on Russian folk tales about Kashchei the Immortal, Ivan Tsarevich and the Firebird. Stravinsky dedicated the work to his teacher Nikolai Rimsky-Korsakov's son Andrey, as the ballet was largely composed in the summer cottage of the Rimsky-Korsakovs.

The main author of the libretto, choreographer and male lead was another Russian ballet celebrity, Mikhail Fokine, Tamara Karsavina dazzled in the role of Firebird and the imposing sets by Aleksandr Golovin and the costumes with oriental flair designed by Léon Bakst also attracted attention.

Mikhail Fokin writes in his memoirs: "There were no ballets based on Russian themes or Russian folklore at that time. Diaghilev and I started looking for a plot. The best Russian fairy tales had already found their way to the opera stage, mainly in the works of Rimsky-Korsakov. The only motif that had not been used yet was that of the firebird, which would be perfect for ballet. I fused together a number of Russian folk tales and created a libretto based on them."

The composer of the ballet music and the choreographer worked closely together. "I showed him the scenes," Fokin has described the creative process between himself and Stravinsky. "I remember how he offered me a beautiful Russian melody for the performance of Ivan Tsarevich, and how I asked him not to play the whole melody at once, but when Ivan appears on the fence, admiring the wonders of the magic garden, and jumping off the fence... to just hint at the theme with a couple of notes. Stravinsky played. I was Tsarevich. I climbed on the pianino, jumped off it, walked around in my office, looking around in fear..."

The Firebird, performed by the Russian ballet company Les Ballets Russes established by Diaghilev in Paris, premièred with sensational success on 25 June 1910 at the Grand Opera in Paris. The première was attended by many famous composers (Maurice Ravel, Claude Debussy) and writers (Marcel Proust, Paul Claudel), artists and theatre experts.

Inspired by the success of *The Firebird*, Stravinsky focused on ballet music for a while: he soon composed music for the ballets *Petrushka* (1911) and *The Rite of Spring* (1913).

Stravinsky wrote three more orchestral suites based on the music of *The Firebird* in 1911, 1919 and 1945.

Stravinsky's *The Firebird* has subsequently been staged by many world-famous choreographers, including George Balanchine, Jerome Robbins and Alexei Ratmansky. In Estonia, the ballet has been staged twice in the Estonian National Opera: in the choreography of Mai Murdmaa in 1982 and Attila Egerhazy in 2014.

Nikolai Rimsky-Korsakov (1844–1908) had reached a creative crisis in the second half of the 1880s, when his tenure at the St Petersburg Conservatoire and other social duties had robbed him of the time he needed for independent composition. In summer 1888, he had the opportunity to spend his summer holiday in a cottage near St Petersburg, where he decided to finally realise the idea to write a symphonic work inspired by the collection of Arabic folk tales

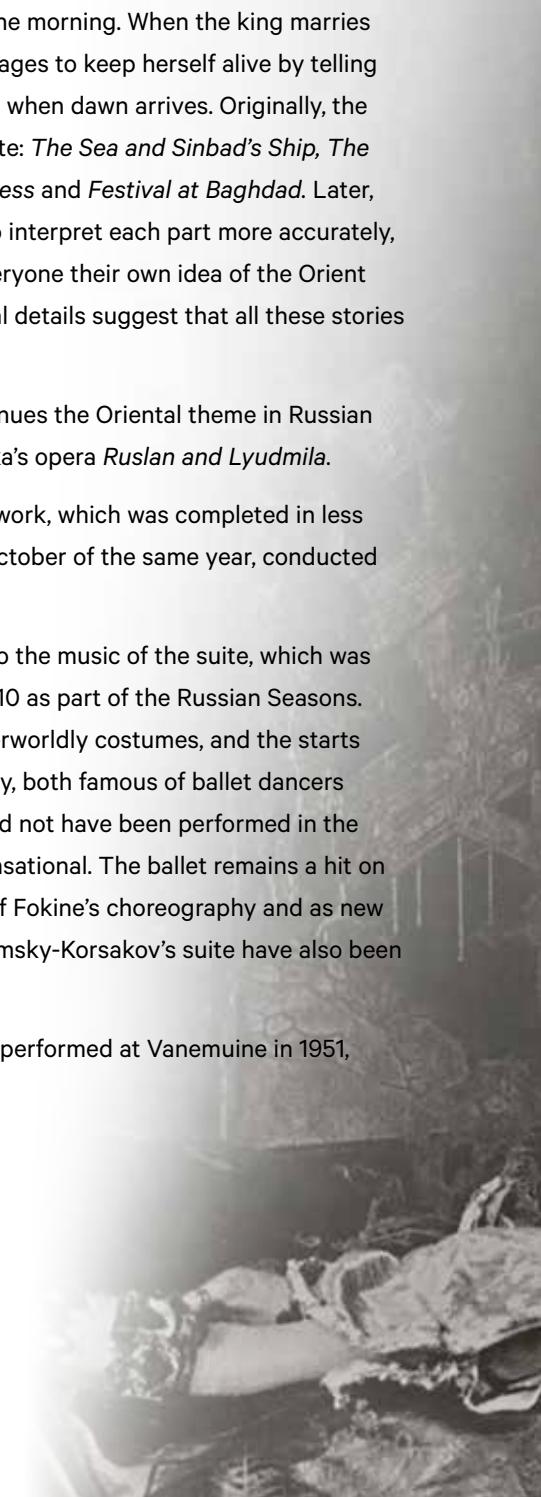
One Thousand and One Nights. These tales are surrounded by a harsh frame story – a cruel king who marries again every night, but kills his wife in the morning. When the king marries Scheherazade, the smart daughter of the vizier, she manages to keep herself alive by telling the king a story every night, which she leaves unfinished when dawn arrives. Originally, the composer gave a title to each of the four parts of the suite: *The Sea and Sinbad's Ship*, *The Kalandar Prince*, *The Young Prince and The Young Princess* and *Festival at Baghdad*. Later, however, he abandoned them, leaving it to the listener to interpret each part more accurately, reasoning that “*The Thousand and One Nights* gives everyone their own idea of the Orient and of fairy-tale wonders”. Moreover, many of the musical details suggest that all these stories are narrated by one person, who is Scheherazade.”

Rimsky-Korsakov’s symphonic suite *Scheherazade* continues the Oriental theme in Russian music, the foundation for which was laid by Mikhail Glinka’s opera *Ruslan and Lyudmila*.

Scheherazade is the composer’s best-known orchestral work, which was completed in less than a month in 1888 and première in St Petersburg in October of the same year, conducted by the composer himself.

In 1910, Mikhail Fokin staged a ballet of the same name to the music of the suite, which was first performed at the Grand Opera in Paris on 4 June 1910 as part of the Russian Seasons. Léon Bakst created the grandiose stage design and otherworldly costumes, and the stars of the production were Ida Rubinstein and Vaslav Nijinsky, both famous of ballet dancers of the era. The ballet’s undisguised eroticism, which could not have been performed in the much more conservative Russia of the time, was also sensational. The ballet remains a hit on the world’s stages to this day, both as a reconstruction of Fokine’s choreography and as new original versions. Jazz, rock and pop arrangements of Rimsky-Korsakov’s suite have also been made and it has been used in many film soundtracks.

In Estonia, the ballet version of this work was previously performed at Vanemuine in 1951, where it was directed by Ida Urbel.

Ida Rubinstein - „Scheherazade”, Grand Opéra 1910

Maria Engel,
Silas Stubbs

Bleiddian Bazzard

Alain Divoux,
Hayley Blackburn

Ricardo Amarante

Alexander Germain Drew,
Yukiko Yanagi

René Salazar

Gus Upchurch,
Sayaka Nagahiro

Willem Houck

Ricardo Amarante, koreograaf, õpetaja ja lavastaja, on tuntud klassikaliste ja neoklassikaliste ballettide loojana, mis on täis kirglikku koreografiat ja viivad publiku emotsiонаalsele teekonnale. Tema haridustee algas Brasiliias ning ta on lõpetanud Kuuba Riikliku Balletikooli ja Inglise Rahvusliku Balletikooli. Ta on töötanud mainekas Pariisi ooperi- ja balletiteatris Jeune Ballet de France ja Flandria kuninglikus balletiteatris kutselise tantsijana. Ta on esitanud kogu klassikalist balletirepertuaari ja teinud tihedat koostööd selliste koreograafidega nagu Christopher Dámboise, William Forsythe, Marcia Haydee, Hans van Manen, Jiří Kylián, Nicolo Fonte ja Jorma Elo, kui nimetada vaid mõningaid. Oma huvi koreograafia vastu arendas Amarante edasi Belgias Flandria Kuninglikus Balletiteatris, luues mitu ühevaatuselist balletti. Ta on õppinud New York City Balletiteatri koreografiainstituudis, olnud Londoni Kuningliku Tantsuakadeemia koreograaf Genée rahvusvahelisel balletikonkursil, nomineeritud Rolex Mentori ja Protégé Initiative'i koreograafi tiitlile ning saanud Prantsuse tantsufondi auhinna oma balleti „Armastus, hirm, kaotus“ eest. Viimased seitse aastat on Amarante töötanud Astana balletiteatri külaliskoreografinä, kus ta on loonud mitu balletti, mille hulgas on täispikk „Giselle“, ning on oma ballette uesti lavale toonud ka Atlanta, Idaho ja Dortmundi balletiteatrites, Madriidi Compañía Nacional de Danza teatris, Kuuba Riiklikus Balletteatris, Ukraina Rahvusooperis, Abay Riiklikus Ooperi- ja Balletteatris, Inglise Rahvuslikus Balletikoolis, Antwerpeni Kuninglikus Balletikoolis ja Palucca Tantsüülikoolis.

Ricardo Amarante, choreographer, teacher and director, is known for creating classical and neo-classical ballets filled with impassioned choreography, successfully taking the audience on emotional rollercoaster rides. His training began in Brazil and he completed his studies at the Cuban National Ballet School and English National Ballet School. He worked with the prestigious Paris Opera Ballet, Jeune Ballet de France and Royal Ballet of Flanders as a professional dancer. He has performed all of the major classical ballet repertoire and worked closely with choreographers including Christopher Dámboise, William Forsythe, Marcia Haydee, Hans van Manen, Jiri Kylian, Nicolo Fonte and Jorma Elo, to name but a few. He honed his choreographic interest with the

Royal Ballet of Flanders in Belgium, creating numerous one-act ballets. He attended the New York City Ballet's Choreographic Institute, was the commissioned choreographer for the Genée International Ballet competition at the London Royal Academy of Dance, was nominated for the title of Rolex Mentor and Protégé Initiative Choreographer and received the French Foundation of Dance award for his ballet *Love Fear Loss*. For the past seven years he has worked as a guest choreographer and artistic associate for Astana Ballet, where he has created numerous ballets including his full-length *Giselle*, while also re-staging his ballets for Atlanta Ballet, Ballet Idaho, Dortmund Ballet, Compañía Nacional de Danza Madrid, the National Ballet of Cuba, the National Opera of Ukraine, Abay State Opera and Ballet Theatre, the English National Ballet School, the Royal Ballet School of Antwerp and Palucca University of Dance.

Risto Joost on alates 2020. aasta sügisest Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent, 2009. aastast Rahvusooper Estonia koosseisuline dirigent. Ta on juhatanud mitmeid rahvusvaheliselt tunnustatud orkestreid nagu Bergeni Filharmonikud, Veneetsia Teatro La Fenice orkestrit, Peterburi Maria Teatri orkestrit, Sevilla Kuninglikku Sümfooniaorkestrit jt. Eestis olnud Tallinna Kammerorkestri peadirigent (2013–2019), juhatanud Eesti Riiklikku Sümfooniaorkestrit ja teisi. Samuti on Joost seisnud dirigendina mitmete kõrgelt hinnatud kooride ees: Madalmaade Kammerkoor (peadirigent 2011–2015), Leipzigi MDR Raadiokoor (kunstiline juht 2015–2019), Rootsii Raadio koor, Ars Nova Copenhagen jt. Eesti Rahvusringhäälingu muusikatoimetajad valisid Joosti aasta muusikuks 2018 kõrgeate väärustute kandmise ja edasiandmise eest muusikas. 2006. ja 2016. aastal pälvis Eesti Muusikanõukogu helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning 2011. aastal Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu noore kultuuritegelase preemia.

Risto Joost has been the music director and chief conductor at the Vanemuine Theatre since autumn 2020 and conductor at the Estonian National Opera since 2009. He has been working with several internationally acclaimed orchestras, including the Bergen Philharmonic Orchestra, the Teatro La Fenice Orchestra in Venice, the Mariinsky

Orchestra in St. Petersburg and the Royal Seville Symphony Orchestra. In Estonia, he has served as the chief conductor for the Tallinn Chamber Orchestra (2013–2019) and conducted several other orchestras, among them the Estonian National Symphony Orchestra. In addition, Joost has served as conductor for a number of renowned choirs: the Nederlands Kamerkoor (Chief Conductor 2011–2015), the MDR Rundfunkchor (Artistic Director 2015–2019), the Swedish Radio Choir, Ars Nova Copenhagen and others. Music editors at the Estonian Public Broadcasting named Joost the Musician of the Year in 2018 for championing and passing on values in the field of music. In 2006 and 2016, Joost received the Annual Award of the Endowment for Music of the Estonian Cultural Endowment, and in 2011 he was presented with the Young Cultural Figure Award of the Cultural Foundation of the President of the Republic.

Renê Salazar sündis Brasiliias São Paulos ja alustas seal oma tantsijakarjääri. Tantsualane tegevus viis ta edasi lavakujunduse ja filmitootmise juurde ning 2015. aastal lõpetas ta Rio de Janeiro riikliku ülikooli (UNIRIO) lavakunstiinstituudi stsenograafia erialal. Sel ajal töötas ta Rio de Janeiro Linnateatris lavakujunduste assistendina. 2015. aastal oli ta Praha ülemaailmsel stsenograafia kvadriennaalil PQ15 Sound Kitcheni lavastusassistent. Oma teatritöös on Salazar teinud lavakujundusi ja disaininud kostüüme nii ooperi-, draama- kui ka balleti-lavastuste jaoks. Tema viimaste tööde hulgas on „Giselle“ Kasahstani Astana balletile ning Ricardo Amarante lavastused „Illusiooni puudutus“ ja „Mitmekesisus“. 2016. aasta Rio olümpiamängude kultuuriprogrammi raames disainis ta kostüümid balletietendusele „Amazonase triloogia“, tehes selleks koostööd hinnatud Brasilia koregraafidega. Ta lõi ka Buenos Airese Teatro Colóni balletilavastuse „Diamante“ kostüümid ning lavakujunduse ja kostüümid USA Atlanta Balletteatri lavastusele „Esietendus“. Salazari muude lavateoste hulka kuuluvad ballett „Catulli Carmina“ Rio de Janeiro Linnateatris ning ooperid „Acis ja Galatea“ ning „Orpheus ja Eurydice“ Rio de Janeiro riiklikule ülikoolile (UNIRIO). Teatritööde hulka kuuluvad veel lavastused teatrites Teatro Sergio

Porto ja SESC Circuit ning Teatro NET Rio de Janeiros. Salazar viimane töö on lavakujunduse ja kostüümide loomine Portugalis Lissaboni Companhia Nacional de Bailado etendusele „Alice imedemaal“.

Renê Salazar was born in São Paulo, Brazil, and began his career as a dancer. His dance occupation led to a transition into stage design and film production, gaining a degree in Scenography from the Institute of Performing Arts at the Federal University of Rio de Janeiro (UNIRIO) in 2015. During that time, he worked as an assistant stage designer at the Municipal Theatre of Rio de Janeiro. In 2015 he was a production assistant for Sound Kitchen at PQ15 – Prague Quadrennial of Performance Design and Space. Salazar's work in theatre includes set and costume designs for opera, theatre, and ballet. Recent productions include *Giselle* for Astana Ballet in Kazakhstan as well as Ricardo Amarante's productions of *Touch of Illusion* and *Diversity*. For the 2016 cultural programme of the Rio Olympics, he designed the costumes for *Trilogia Amazônica*, working together with renowned Brazilian choreographers. He also created the costumes for *Diamante* for the Ballet of the Teatro Colón in Buenos Aires and sets/costume for *The Premiere* for Atlanta Ballet in USA. Other stage work includes the ballet *Catulli Carmina* for the Municipal Theatre of Rio de Janeiro, the opera *Acis e Galatea* and *Orfeu e Eurídice* for the Federal University Rio de Janeiro (UNIRIO). Theatre productions include productions for Teatro Sergio Porto and SESC Circuit and Teatro NET in Rio de Janeiro. His latest work consists of stage and costume designs for *Alice Adventures in Wonderland* for Companhia Nacional de Bailado in Lisbon, Portugal.

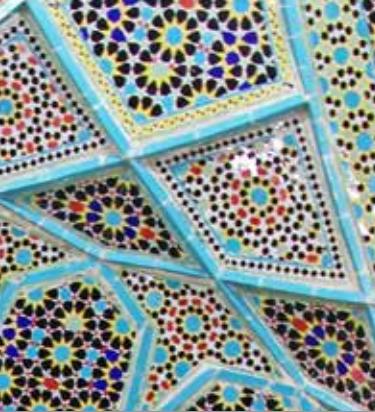

Alyona Movko on Eesti audiovisuaalkunstnik, kelle tegevusvaldkondadeks on audiovisualne kunst, uus meedia, *live* visuaalid kontsertidel ja festivalidel ning ka arhitektuurne ja botaaniline videomapping. Videokunstnikuna teeb ta koostööd nii alternatiivsete kui klassikalise stiiliga lavastajate, dirigentide ja teatritega. Mitmekülgse muusikalise haridusega Movko katsetab visuaalide ja heliga, otsides kirglikult uusi vorme ja struktuure. Lapsena mõtestas ta köik helid ümber värvideks ja kujunditeks, mis kujandas tema arusaama ümbritsevast maailmast. Seetõttu on tema loominguprotsessi aluseks ja inspiratsiooniallikaks siiani sünesteesia.

Alyona Movko is an Estonian Audiovisual Artist, working in the fields of new media, live visuals, concerts and festivals, also architectural and botanical videomapping. As a video artist she collaborates with alternative and classical directors, conductors and theatres. With a wide-ranging background in music, Movko experiments with visuals and sound, passionately searching for new forms and structures. As a child, she used to translate all sounds into colours and shapes. This shaped her understanding of the surrounding world. This is why synesthesia is the main base of her creative process and an inexhaustible field of inspiration.

Tõnis Järs töötab alates 2013. aastast Vanemuise teatri valgusmeistrina. Järs õppis Tartu ülikoolis geografiat, kuid sattus läbi erinevate juuhuste tööle tehnika valdkonda ning seal sellest edasi teatrisse. Järs on aidanud luua valguskujundusi mitmetele Vanemuise lavastustele: „Meie oma töde, meie oma õigus“, „Gatsby / La Dolce Vita“, „Carmen“, „Don Juan“, „Naksitrallid“, „Metamorfoosid“, „Vennad Lõvisüdamed“. Lisaks on Järs olnud aastaid seotud erinevate meebleahutusüritustega valgustehniliste lahendustega ja kujunduse loomisega, näiteks Leigo järvemuusika festivalil, Saaremaa ooperipäevadel, mitmesugustel kontsertidel üle Eesti jm.

Tõnis Järs started working as a lighting technician in the Vanemuine in 2013. Järs studied geography at the University of Tartu, but ended up in the technical field and from there in theatre. Järs has contributed to the lighting designs of many productions done by the Vanemuine:

Our Own Truth, Our Own Justice, Gatsby / La Dolce Vita, Carmen, Don Juan, Three Jolly Fellows, Metamorphoses, The Brothers Lionheart. In addition to his work in theatre, Järs has provided technical lighting solutions and designs for numerous events, such as the Leigo Lake Music Festival, Saaremaa Opera Festival, many concerts all around Estonia et al.

Taavi Kull töötab alates 2014. aastast Vanemuise teatri dirigendina. Ta on lõpetanud Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia professor Paul Mägi ja Stockholmi Kuningliku Muusikakõrgkooli professor Daniel Hardingu juhendamisel. Ta on toonud välja muusikalavastusi lastele, muusikali „Nunnad hoos“, balletti „Romeo ja Julia“ ning osalenud ka mitmete ooperite väljatoomisel muusikajuhi assistendi ja dirigendina. Kull on juhtanud erinevaid orkestreid nagu Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Tallinna Kammerorkester jt. Töötab ka Tartu Ülikooli Sümfooniaorkestri peadirigendi ning kunstilise juhina. 2018. aasta Eesti Teatriluudi aastaauhindade jagamisel said erinevate teatrivormide meisterliku ühendamise eest ooperis „Tulleminek“ muusikaauhinna helilooja Märt-Matis Lill, librettist Jan Kaus, lavastaja Taago Tubin ja dirigent Taavi Kull.

Taavi Kull has been working as conductor at the Vanemuine since 2014. He has graduated from the Estonian Academy of Music and Theatre where he studied with professor Paul Mägi and from the Royal College of Music in Stockholm, where he studied with professor Daniel Harding. Kull has worked on several music performances for children, the musical *Sister Act* and the ballet *Romeo and Juliet* and has served both as the musical director's assistant and the conductor of numerous opera productions. He has conducted various orchestras among which are the Estonian National Symphony Orchestra, the Tallinn Chamber Orchestra and the Vanemuine Symphony Orchestra. He also serves as the chief conductor and creative director for the University of Tartu Symphony Orchestra. Together with the composer Märt-Matis Lill, the librettist Jan Kaus and the director Taago Tubin, Taavi Kull was awarded the 2018 Estonian Theatre Union Music Prize for masterful combining of different forms of theatre in the opera *Into the Fire*.

Martin Sildos on alates 2014. aastast Vanemuise teatri dirigent, ühtlasi Tallinna Ülikooli Sümfooniaorkestri peadirigent ja muusikajuht ning Corelli Barokkorkestri dirigent. Ta on dirigeerinud mitmeid sümfooniaorkestreid nagu Eesti Riiklik Sümfooniaorkester, Üle-Eestiline Noorte Sümfooniaorkester ja Kammerorkester, Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia Sümfooniaorkester jt. Sildos on töötanud mitmete kooridega nagu Eesti Rahvusmeeskoor, Revalia Kammermeeskoor ja Nargen Festivali koor. 2015. aastast juhib ta iga-aastaseid Vanemuise „Memory“ muusikalikontserte. 2015. aastal oli Sildos Neeme Järvi assistent ERSOs kavaga „Legendaarne – Eesti Heliloojate Liit 90“. Sildose repertuaaris on muuhulgas „Carmen“, „Luikede järv“, „Linda di Chamounix“ ja „Madama Butterfly“. Suurematest muusikalidest on Sildos Vanemuises välja toonud „Ooperfantoomi“, „Hüljatud“ ning „Sweeney Todd“, Eesti oma muusikalidest Rannapi rokkkooperi „Nurjatu saar“ ning Pajusaare „Lotte Unenäomaailmas“. Sildose debüüt laulupeodirigendina oli 2017. aastal XII noorte laulu- ja tantsupeol „Mina jääñ“.

Martin Sildos has been working as conductor at the Vanemuine since 2014; he is also the chief conductor and music director for the Tallinn University Symphony Orchestra and conductor of the Corelli Baroque Orchestra. He has conducted several symphony orchestras, including the Estonian National Symphony Orchestra, the Estonian National Youth Symphony and Chamber Orchestra and the Estonian Academy of Music and Theatre Symphony Orchestra. He has also worked with many choirs, including the Estonian National Male Choir, the Revalia Male Choir and the Nargen Festival Choir. Since 2015 he has been conducting the annual *Memory* Musical Concerts at the Vanemuine. In 2015, Sildos worked as the assistant to the renowned conductor Neeme Järvi for the Estonian National Symphony Orchestra's concert *Legendary. Estonian Composers Union 90*. Sildos' repertoire includes *Carmen*, *Swan Lake*, *Linda di Chamounix* and *Madama Butterfly*. In the Vanemuine, Sildos' bigger musicals that he has brought out are *The Phantom of the Opera*, *Les Misérables* and *Sweeney Todd*, also the Estonian rock opera by Rannap called

Nurjatu saar and Pajusaar's *Lotte in the Dream World*. In 2017, he made his debut as a song festival conductor at the 12th Estonian Youth Song and Dance Celebration *Here I'll Stay*.

Vanemuise sümfooniaorkester / Vanemuine Symphony Orchestra

Muusikajuht ja peadirigent / Musical Director and Chief Conductor Risto Joost

Orkestri kontsertmeister / Concertmaster Kristel Eeroja-Pöldoja

I viiul / I violin Yestyn David Griffith, Andri Annus, Laura Miilius-Koddanipork,
Susann-Elisabeth Kisla, Maria Lepnurm, Vitalij Regensperger, Kattrin Ojam,
Anne Vellomäe, Helena Valpeteris

II viiul / II violin Vlad Câmpean, Liam Keneally, Sirli Laanesaar, Silja Câmpean,
Žanna Toptši, Hille Niilisk-Rees, Juan José Restrepo Duarte, Triinu Tamm-Raudver

Vioola / Viola Kadri Rehema, Svetlana Nukka, Hanno Mait Maadra,
Teresa Järve, Darja Motovilova, Tiina Enniko

Tšello / Cello Lauri Sõoro, Enno Lepnurm, Heli Ilumets, Olga Raudonen,
Marina Peleševa, Camillo Cabassi

Kontrabass / Contrabass Linda Viller, Aivar Eimra, Jaanus Roosileht, Jaanus Siniväli

„Scheherezade”, Vanemuine 1951

Harf / Harp Kai Visnapuu

Klaver, tšelest / Piano, celesta Ele Sonn, Margus Riimaa

Flööt / Flute Kerstin Laanemets, Anete Vinkel, Heili Mägi, Margus Kits

Oboe Anna Šulitšenko, Anastasiia Cherniak, Maimu Kaarde

Klarnet / Clarinet Margus Vahemets, Tõnu Kalm, Heimo Hodanjonok

Fagott / Bassoon Kulvo Tamra, Johanna Tuvi, Stefan Heinrich Kerstan

Metsasarv / French horn Kreete Perandi, Jürgas Rähni, Urmas Himma,
Richard Tamra, Kristiina Luik, Marie Jakšman

Trompet / Trumpet Priit Rusalepp, Marti Suvi, Viljar Lang, Karl Vakker

Tromboon / Trombone Kait Tiitso, Rain Kotov, Laura Muceniece, Aivo Koddanipork

Tuuba / Tuba Tanel Tamm

Löökriistad / Percussions Ilja Šarapov, Adam Jeffrey, Ilmar Varjun,
Alessandro Beco, Gertrud Leopard

Orkestri lavameistrid / Orchestra's Stage Technicians Kalev Helmoja, Johann Jakob Jürgen

Teatrijuht / General Manager Kristiina Alliksaar

Muusikajuht / Musical Director Risto Joost

Balletijuht / Ballet Director Mare Tommingas

Draamajuht / Drama Director Tiit Palu

Lavastusala / Production Department Maiken Nõmmoja

Lavameistrid / Stage Technicians Rello Lääts, Madis Toimla, Martin Remmelgas,

Mart Visnapuu, Aigar Kikkas, Andre Luik, Reigo Harkmann, Sten Gussakov

Dekoratsiooniala / Stage Set Department Marika Raudam, Mait Sarap, Innari Toome,

Ain Austa, Andres Lindok, Katrin Pahk, Leenamari Pirn, Helen Elbrecht, Terje Kiho,

Armin Luik, Aleksander Karzubov, Indrek Ots, Mart Raja, Karmo Küvit, Janek Uuna

Kostüümiala / Wardrobe Department Liisi Ess, Ivika Jöesaar, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk,

Edith Ütt, Ljubov Guzun, Ivi Vels, Kaire Arujõe, Valentina Kalvik, Heli Kruuse, Inkeri Orasmaa,

Olga Vilgats, Irina Medvedeva, Natalja Malinen, Luule Luht, Tia Nuka, Daisy Tiikoja, Elli Nöps,

Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben, Toomas Vihermäe, Ljudmila Nikolajeva

Riietusala / Costume Warehouse Raina Varep, Anu Köiv, Eva Köiv, Kadri Kangur, Katariina Taits

Grimm ja soengud / Make Up and Hair Stylists Kelly Treier, Madli Uibukant, Viktoria Rüster,

Mare Kuul, Gretel Persidski, Janika Kolju, Rutt Laikask

Rekvisiidiala / Stage Prop Department Liina Martoja, Kärt Paasik,

Mirka Porrassalmi, Annaleena Adamson, Kaie Uustal, Angelika Aun

Valgusala / Lighting Department Andres Sarv, Tõnu Eimra, Kaspar Aus,

Tõnis Järs, Villu Adamson, Andrus Treier, Madis Fuchs, Tauri Kötsi

Heli- ja videoala / Audio-Visual Department Andres Tirmaste, Vaiko Vreimann,

Kalev Kääpa, Andreas Kangur, Juho Porila

Kavalehe teostus / Program Team:

Tekstid koostasid / Texts by Karmel Helena Kokk, Sven Karja

Kujundaja / Designer Katrin Kelpman

Fotograafid / Photographers Maris Savik, Rasmus Kull, Are Tralla

Tekstid tõlkisid / Translations by Karmel Helena Kokk,

Luisa Tölkebüroo / Luisa Translation Bureau

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi,
et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks. Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / Swedbank IBAN: EE092200221011379347, SWIFT: HABAEE2X /

SEB Pank IBAN: EE251010102052050006, SWIFT: EEUHEE2X

Märksõna: VANEMUISE FOND

Suur aitäh teile Vanemuise fondi poolt:

Olga Aasav, Andrus Ansip, Mart Avarmaa, Alar Kroodo,
Kalev Kase, Mati Kermas, Eero Timmermann,
Tartu linn, Vanemuise advendikontserdil annetajad

Teatri peatoetaja

Aasta toetaja

Koostööpartner

Suvekontserdi peatoetaja

Ametlik hotellipartner

KULTUURMINISTERIUM

RÕÕM ELAMUSTEST

TALLINKIL ON SUUR RÕÕM OLLA
TEATER VANEMUINE SUURTOETAJA

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA.
ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

vanemuine.ee